

Acolliment dels divorciats (I)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El capítol VIII de l'Exhortació Amoris Laetitia es titula "Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat" i posa la seva mirada sobre els fidels divorciats i units civilment a una altra persona. Són molts els batejats, en els nostres pobles i ciutats, que es troben en una situació així. Tots, més o menys, són coneixedors que no poden accedir a la comunió eucarística. Potser és menys conegut que això no suposa una exclusió de la vida eclesial ja que la lògica de l'Església és la de la misericòrdia i la reintegració (AL 296-297). El papa Francesc aprofundeix aquesta lògica i demana que siguin "més integrats en la comunitat cristiana en les diverses formes possibles, evitant qualsevol ocasió d'escàndol". A més afegeix que cal discernir eclesialment "quines de les diverses formes d'exclusió actualment practicades en l'àmbit litúrgic, pastoral, educatiu i institucional poden ser superades" (AL 299).

Existeixen tota mena de situacions a la nostra diòcesi: aquells que quan varen prendre consciència que no podien combregar es van allunyar completament de la vida eclesial; els que, després de consultar-ho personalment a un sacerdot o no, fent o no cas del seu consell, van continuar combregant; persones que arran de la presa de consciència de la seva situació van acceptar un acompanyament per explorar la possibilitat d'una vida conjugal "com a germans" o la declaració de nul·litat del seu matrimoni; també, d'altres que, entenent la seva situació, s'han mantingut participant en la seva parròquia bo i acceptant penitencialment l'impediment de rebre l'absolució dels pecats i l'eucaristia, així com l'accés a determinats serveis eclesials.

AL, com una de les formes d'integració, presenta no "una nova normativa general de tipus canònic, aplicable a tots

els casos", sinó "l'encoratjament a un responsable discerniment personal i pastoral dels casos particulars, que hauria de reconèixer que, atès que 'el grau de responsabilitat no és igual en tots els casos', les conseqüències i efectes d'una norma no necessàriament han de ser sempre les mateixes" (AL 300).

Començo una sèrie de glosses per explicar-vos els criteris pastorals vigents des de la primavera passada. Són uns criteris diocesans articulats a partir del document realitzat pels bisbes de la regió de Buenos Aires i de la resposta positiva que els feu el Papa. Van ser fets per acomplir amb el nostre deure pastoral "d'acompanyar les persones interessades en el camí del discerniment d'acord amb l'ensenyament de l'Església i les orientacions del bisbe" (AL 300). Desitjo, doncs, que siguin quina sigui la situació i la pràctica dels divorciats units de nou civilment a la diòcesi, llegeixin les properes glosses i somiïn en un acompanyament que els permeti discernir canvis, camins i oportunitats.

El nostre deure pastoral és acompanyar les persones interessades en el camí del discerniment d'acord amb l'ensenyament de l'Església

Puc animar-los a partir del testimoni dels que trobant-se així i havent fet el Curs Alpha han retornat amb joia a la vida de l'Església. Sentint-se acollits, han descobert la "imperfeció" de la seva vida conjugal i s'han deixat acompanyar. Quasi tots, més o menys ràpidament, han pogut accedir als sagraments dins les normes canòniques i de les excepcions personalitzades que AL permet.

